

ΡΑΜΠΛΑΓΑΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ

ΣΥΝΑΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ

*Εν Ἀθήναις δραχμὰς 10. — Ἐν ταῖς ἐπαρχίαις δραχμὰς 11

Τυπῶται λεπτῶν 10

*Εν τῇ ἐξωτερικῇ φράγκῃ χρυσῷ 15.

Τυπῶται λεπτῶν 10

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ
ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

Βασίλειος Β. Γραβιάνης

ΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΚΑΤΩΦΕΝ ΤΟΥ ΔΗΜΑΡΧΕΙΟΥ

ΒΟΥΛΗ

— Ὁ καυγὰς γιὰ τὸ γρασίδι —

Πάει κι' ὁ Τάκης!, . σὰν κι' αὐτὸν
Πῆρ' ὁ Βουλπιώτης χάρι
Κι' ἐγίνηκε ἀπὸ κόρακας
Κατάσπρω περιστέρι,
Ἄφ' οὗ 'γε καὶ τοῦ Ῥάλλη πῖθ
Συχωροχάρτι πάρει
Ὅσφ κι' ἂν ἐκυλίσθηκε
Ἰστοῦ Τάχη τὸ λημέρι.

Ὁ Τάκης ἐμαράθηκε
Μέσ' ἰστὴ Βουλῆ, μὰ νὰ σου
Ἀξάφνου ζήτημα μὲ μιά
Φυτρώνει τὸ χορτάρι,
Καμπαδαναγνωστόπουλε
Ν' ἀκούσης ἐτοιμάσου
Ὅσα δὲν ἄκουσαν σὰν τρῶν
Ἐένο σανὸ γαϊδάροι,
Δίχως νὰ πάρουν ἄδεια
Ἄπὸ τὸ νοικοκύρη
Ὅπῳχει τὸ δικαίωμα
Γιὰ τοῦτο νὰ τοὺς δείρη.

Ἄκοῦς, μωρ' ἀθεόφοβε,
Νὰ γρασιδολογήσης
Κι' ἀπὸ γρασίδι ἐθνικὸ
Τὴν κάσσα νὰ γιομίσης
Καὶ νὰ χορταίνης ἄφοβα
Χωρὶς νὰ φᾶν προτοῦ
Γρασίδι, ἀθεόφοβε,
Τὰ κτήνη τοῦ στρατοῦ! . . .

Τ' ἀφεντικὸ σου ἰστὴ Βουλῆ
Γι' αὐτὸ λεπτὸ δὲ δίδει,

Τί τάχα, λέει κι' ἂν ἔφαγες
Τὸ ἐθνικὸ γρασίδι,
Ἄν ἀπ' αὐτὸ ζημιώσες,
Σοῦ πρέπει νὰ κερδίσης,
Σοῦ πρέπει νὰ χορτάσης σὺ
Καὶ τ' ἄλογ' ἄς ψεφῆσης.

Ἄν ὁ Βουλπιώτης ἔφαγε
Τὸν Τάχη τοῦ Λεβιδῆ,
Χωρὶς μὲ τέτοιο νὰ φαί
Νὰ βαροστομαχιάση,
Ὁ Καμπαναγνωστόπουλος
Χωνεῦει τὸ γρασίδι,
Κι' ὁ Παπαγιαννακόπουλος
Ἄπ' τ' ἄγχι του ἄς σκάση . . .

Τρῶτε καὶ πίνετε, παιδιὰ
Τῆς πλειονοψηφίας,
Καλὴ σας χώνεψι, κανεῖς
Δὲν τρῶει τὸ φαί σας,
Ὅσοι δὲν εἶναι κόμμα σας,
Ψοφῶν ἐξ ἀτροφίας
Καὶ ζῆ ἀπὸ τὸ θάνατο
Τοῦ ἔθνους ἢ ζωὴ σας.

Μὲ σᾶς παντοῦ βασιλεψεν
Ὁ φόρος κι' ἡ σπατάλη
Καὶ ὅσφ κι' ἂν δὲν κλέβετε,
Κοντὰ σας κλέβουν ἄλλοι.
Μὲ τ' ἄχερα πορεύουνταν
Γὰ κτήνη τοῦ στρατοῦ μας
Καὶ δὲν ἐπαραβάραιναν
Τὴ φτώχεια τοῦ πουγγιοῦ μας.

Ἐξοῦσαν σὰ κακόμοιρα
Με τὴν οἰκονομία
Δείχνωντας πλιότερ' ἀπὸ σᾶς
Σωστὴ φιλοπατρία,

Μὰ γὰρ νὰ φᾶνε οἱ πιστεῖ
Τοῦ κόμματος παράδες
Με χόρτο ἀντίς ἄγερο
Ταῖσαν τῆς φοράδες.

ΜΙΑ ΠΡΑΞΙΣ ΑΙΕΙΠΑΙΝΟΣ

Κατὰ τὰς σπουδαίας συναδέλφους, τὸν διὰ τὴν δημοσίαν ὑπηρεσίαν χάρτην θὰ προμηθεύηται ἡ Κυβέρνησις ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1889, ἐπὶ διετίαν ἀπὸ τοῦ ἐν Φαλήφω Χαρτοποιείου τοῦ κ. Ἀναργύρου Πρεζάνη, μεθ' οὗ συνεβλήθη, παρέχουσα οὕτω, ἐκ καθήκοντος, γενναίαν συνδρομὴν εἰς ἕνα τῶν σπουδαίων κλάδων τῆς παρ' ἡμῖν βιομηχανίας.

Ἐδῶ καὶ ὁ ΡΑΜΠΑΓΑΣ πλέον δὲν δύναται νὰ μὴ συγχαρῆ τὴν κυβέρνησιν καὶ τὰ συγχαρητήρια του εἶναι εἰλικρινῆ, καθὼς πᾶς τις δύναται νὰ τὸ παραδεχθῆ, ὡς ἐκ τῆς ὄλως ἀνεξαρτήτου πορείας τοῦ φύλλου αὐτοῦ. Ἐντροπή μας πλέον ἦτο νὰ ἐγκαταλείπηται ἀπροστάτευτον παρὰ τῆς κυβερνήσεως τὸ κανακάρικον ἡμῶν Χαρτοποιεῖον, οὗ ὁ πρῶτος ἰδρυτῆς, ὁ ἀειμνήστος Βαρουζάκης ἐπέσε θῦμα τῆς κυβερνητικῆς πρὸς αὐτὸ ἀδιαφορίας. Ἄν δὲ πᾶσα κυβέρνησις ἐφέρετο ὡς μητέρα καὶ οὐχὶ ὡς μητρυιὰ πρὸς τὰ ἔργα τῆς ἐγγυώριου βιομηχανίας, ἡ βιομηχανία μας αὕτη δὲν θὰ διετέλει, καθ' ὅλους τοὺς κλάδους αὐτῆς, εἰς νηπιώδη κατάστασιν.

Τὸ ὄνομα τοῦ κ. Ἀναργύρου Πρεζάνη, ἀνδρὸς βέκτου καὶ εὐφροῦς ὄσον καὶ πρακτικοῦ, εἶναι ἀρκούσα ἐγγύησις περὶ τῆς προόδου τοῦ ἔργου. οὗ τὴν δι' ὅθυσιν ἀνέλαθε καὶ εὐχόμεθα ὅπως τὸ λαμπρὸν ἐργοστάσιόν του ἀποθῆ καθ' ὅλα μίαν ἡμέραν ἐπάμιλλον πρὸς ἄλλα τοιοῦτου εἶδους εὐρωπαϊκὰ τυγγάνον καὶ τῆς ἰδιωτικῆς ὑποστηρίξεως. Ὁφείλει δὲ πρῶτος ὁ τύπος τὰ δῶση τὸ καλὸν παράδειγμα προμηθευόμενος ἐκ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐργοστασίου τὸν χάρτην αὐτοῦ, ἀφοῦ μάλιστα ἐπὶ τοῦ προϊόντος τοῦ βηθέντος ἐργοστασίου δὲν δύναται νὰ ἐφαρμοσθῆ τὸ Σιφιαϊκὸν ἐκεῖνο παράγγελμα «παποῦτσι ἀπὸ τὸν τόπο σου, κ' ἄς εἶν' καὶ μπαλλωμένο», καθὼς ὁ χάρτης αὐτοῦ ἀμιλλᾶται ἐπιτυχῶς πρὸς τοὺς ἐξ εὐρωπαϊκῶν ἐργοστασίων δι' ἐφημερίδας συνηθισμένους καὶ εἶναι εὐωότερος.

Λοιπὸν ἐμπρός! Ἄς ὑποστηριχθῆ καὶ παρὰ τῶν ἰδιωτῶν αὐτῆ ἡ κανακάρικῆ μας ἐγγυώριος βιομηχανία.

Ἐνα τὸ ἄχομε τὸ Χαρτοποιεῖόν μας.

Ῥαμπαγᾶς

ΓΕΡΩΝ ΑΓΩΝΙΣΤΗΣ ΚΑΙ ΒΑΣΙΛΕΥΣ

Μία μικρὰ ἱστορία.

Εἰς τὰς Πάτρας ὑπάρχει γέρον τις ἄγων τὸ 97ον ἔτος τῆς ἡλικίας του, ὀνόματι Χρύσανθος Λαγαρόπουλος, γεννηθεὶς ἐν Δίεθρῃ τῆς Ἡλείας τὸ 1791.

Εἶναι ἡ ζῶσα ἱστορία τῆς Ἐπαναστάσεώς μας τοῦ 21.

Ἦτο τότε τριακοντούτης, ἔλαθε μέρος εἰς τὰς ἐνδοξοτέρους μάχας καὶ συμπλοκάς ὅπου καὶ διεκρίθη ἐπὶ γενναίωτητι.

Παρευρέθη εἰς τὸ Βαλτέτσι, εἰς τὰ Δερβένια, εἰς τὸ Φάληρον, εἰς τὰς πολιορκίας τῶν Ἀθηνῶν, τοῦ Νεοκαστροῦ, τῆς Μεθώρης, τῆς Κορώνης καὶ εἰς πλείστας ἄλλας συμπλοκάς. Φέρει δὲ ἐπὶ τοῦ σώματός του ἐξ (ἀριθ. 6) μετ' ἀσπίδος πληγὰς.

Περὶ τούτων ὄλων κέκτηται πιστοποιητικὰ διαφόρων ἐπιστήμων ὀπλαρχηγῶν, προσθετόντων ὅτι εἰς τὰς ἀνωτέρω μάχας καὶ πολιορκίας ἐδείξεν ἑκτακτον γενναιοψυχίαν.

Μετὰ τὸ πέρας τοῦ ἀγῶνος, ἀντὶ ν' ἀκολουθήσῃ τὴν τακτικὴν τῶν πολλῶν ἐξ ὧν ἀμφισβάλλομεν ἂν καὶ 10 μόνον ἠδύναντο νὰ πρκαθληθῶσι μετ' αὐτοῦ καὶ νὰ ἐγείρῃ ἀξιιώσεις, ἀπεσύρθη ἐν Πάτραις ὅπου ἐργαζόμενος ἔζη πιστεύων, ὅπως ὄλαι αἱ μεγάλαι ψυχαί, ὅτι οὐδὲν ἄλλο ἔπραξε παρὰ τὸ πρὸς τὴν πατρίδα καθῆκον του. Μόλις δὲ τὸ 1843 ὁ τότε ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν Ἀνδρέας Λόντος τὸν ἐνεθυμήθη καὶ τοῦ ἀπένευμε τὸ παράσημον τοῦ ἀγῶνος.

Ὁ Γέρον οὗτος ἀγωνιστῆς, σημειώσατε ὅτι ἦτο καὶ ποιητικῆ φύσις. Ἦγάπα τὰ ἄνθη, τὰ πτηνὰ, τὸν καθαρὸν ἕρα, τὸν γλυκὺν οὐρανὸν καὶ τὴν λιανὰ κατ' ἐκάστην δὲ ὑπο-

κλέπτων ὥρας τινὰς ἐκ τῆς ἐργασίας του μετέβαιναν εἰς τὴν ῥωμαντικὴν πλατεῖαν τῶν ὑψηλῶν ἀλωνίων, κ' ἐκεῖ ἐν ἀναπαύσει ἐθαύμαζε τὴν φύσιν.

Εἰς τὸ μέρος αὐτὸ ὁ Βασιλεὺς μας κατὰ τὰς διαφόρους ἐκ Πατρῶν διαβάσεις του, πολλάκις τὸν εἶχεν ἰδεῖ ἡμέραν δὲ τινα, πλησιάσας αὐτὸν κατὰ παράκλησιν τοῦ Διαδόχου, ἔμαθε τὰ κατ' αὐτὸν καὶ τὸν παρεκίνησε νὰ ἔλθῃ εἰς Ἀθήνας ὅπου τοῦ ὑπέσχετο λαγούς μετ' ἀπολαύσεως.

Ὁ Γέρον ὁμοῦ, ἂν καὶ ἐννενηκοντούτης, ἠδύνατο νὰ ἐργάζηται ἡτο λιτὸς ὡς ὅλοι οἱ ἄνδρες τῆς ἡρωϊκῆς ἐκείνης γενεᾶς καὶ συνεπῶς οὐδενὸς ἐστερεῖτο καὶ οὐδὲν πλέον ἐπεθύμει.

Ἄλλ' ἐπῆλθεν ἡ παρομαρτοῦσα τῷ γήρατι ἀνικανότης, καὶ ὁ Γέρον ἐδυστύχησεν, ὁ ἀγωνιστῆς ὁ καταναλώσας ὅλην τὴν περιουσίαν του ὑπὲρ τοῦ ἔθλους, ὁ χύσας τὸ αἷμά του ὑπὲρ τῆς Πατρίδος ἐπέπαισε. Τότε ἐνεθυμήθη τὸν Βασιλέα του.

Ἐδανείσθη 50 δραχμὰς καὶ ἦλθεν ἐνταῦθα. Ἄμα φθάσας ἐξεκίνησε διὰ τὰ Ἀνάκτορα.

— Ἄλτ! τῷ φωνάζουν, ἀπαγορεύεται. Εἰς τὸν διασχισαντα τόσας ἐχθρικός φάλαγγας ἐμποδίζετο ἢ εἰς τ' Ἀνάκτορα εἰσόδος.

— Ἐὰν θέλῃς τίποτε, τῷ λέγουν, κάμε μίαν ἀναφορὰν.

Εἶχεν ἀνάγκην ἀναφορῶν αὐτὸς τοῦ ὁποίου αἱ πληγαὶ ἐβόων τὴν ἱστορίαν του; Πλὴν ἄς εἶνε μετέβη παρὰ τῷ δικηγόρῳ κ. Πονηροπούλῳ, ὅστις καὶ τοῦ συνέταξε μίαν ἀναφορὰν, εἰς ἣν ἐπισυνῆψεν ὅλα τὰ πιστοποιητικὰ τῶν ὀπλαρχηγῶν τὴν δὲ ἐπομένην αὐτὸς ὁ ἴδιος τὴν ἐνεχείρισεν εἰς τὸν Βασιλέα ἐξεργόμενον τοῦ Ἀνακτορικοῦ κήπου.

Μετὰ δύο ἡμέρας (καὶ ἐδῶ ἀρχεῖται τὸ βδελυρὸν τῆς διηγήσεως) μετέβη εἰς τ' ἀνάκτορα, ὅπου ὁ κ. Θὼν τοῦ ἐνεχείρισεν ἐν τάλληρον!

Φαντασθῆτε τὴν κατάπληξιν καὶ τὴν ὀργὴν τοῦ ὑπερφάνου γέροντος. Τὸ ἐπέταξε εἰς τὰ μούτρα τοῦ κ. Ἐπιμελητοῦ προσειπὼν.

— Εἰπέ εἰς τὸν Βασιλέα ὅτι δὲν ἐδανείσθη 50 δραχμὰς νὰ ἔλθῃ ἐδῶ, κατὰ προτροπὴν του, ὅπως μοῦ δῶση ἐν τάλληρον. Δὲν ζητῶ ἐλεημοσύνην· ζητῶ τὴν ἀμοιβὴν τῶν ἀγῶνων μου, καὶ τὴν ζητῶ διότι ἀναγκάζομαι ἐκ τῆς πείνης πρὸς τοῦτο. Ἐὰν ἠδυνάμην ἀκόμη νὰ ἐργάζομαι οὐδεμίαν ἀμοιβὴν θὰ ἐζήτουν.

Καὶ στρέψας τὰ νῶτα ὁ γέρον ἀγωνιστῆς ἀνεχώρησε, ἀποφασίσας νὰ φύγῃ ἀμέσως διὰ Πάτρας.

Γνώριμοί του τινὲς, ὁμοῦ τὸν συνεβούλευσαν ν' ἀποταθῆ εἰς τὴν βουλήν.

Ἐκάμε λοιπὸν τὴν πρὸς τοῦτο ἀναγκαίαν ἀναφορὰν.

Οἱ κύριοι ὁμοῦ ἀντιπρόσωποι οἱ καλοτρεφόμενοι καὶ παχυνόμενοι ἀπὸ τὸ δημόσιον ταμεῖον, ἵνα μᾶς καθιστοῦν γελοῖους μετὰ τὰς μυρολογίας των, τὴν παρέπεμψαν εἰς τὴν ἐπὶ τούτῳ ἐπιτροπήν, ἥτις πάλιν τὴν παρέπεμψεν εἰς τὸν κ. Γραμματικὸπουλον, ὅστις τὴν παρέπεμψεν εἰς τὰ ἀρχεῖα. Καὶ ταῦτα πάντα ἐνῶ ὁ δυστυχὴς γέρον ἐξοδεύσας καὶ τὸν τελευταῖόν του ὄβολον ἀπέθνηκε τῆς πείνης.

Εὐτυχῶς εὐρέθησαν φιλεύσπλαγχοί τινες, καὶ τὸν περιέθαλψαν τὸν παρουσίασαν δὲ καὶ πρὸς τὸν γενικὸν γραμματέα τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐσωτερικῶν κ. Βαρελίδην, ὅπως χορηγήσῃ δωρεὰν εἰσιτήριον μέχρι Πατρῶν.

Ὁ κ. Βαρελίδης βασιλικώτερος κατὰ τὰ αἰσθήματα τοῦ βασιλέως μας, μαθὼν τὴν ἱστορίαν τοῦ γέροντος ὅχι μόνον

τὸν ἀπέστειλε δωρεάν εἰς Πάτρας, ἀλλὰ καὶ οἰκτεῖον διάταγμα ἐνήργησε νὰ συνταχθῇ, περὶ ἀπονομῆς τούτου συντάξεως, ὅπερ ὑπογραφῆσεται ἐντὸς ὀλίγου.

Ἐὕγε! Βασιλῆά Βαρελίδη!

Καὶ ἤδη τὸ συμπέρασμα.

Ὁ Βασιλεὺς μας δὲν ἀγαποῦσε ποτὲ τοὺς ἀγωνιστὰς ἀπὸ τῆς ἀριζεύς του, διότι τοὺς ἐφοβεῖτο. Τοὺς ἐφοβεῖτο, διὰ τὴν ἐλευθεροστομίαν των, τοὺς ἐφοβεῖτο διὰ τὴν ἀγρυπνον φρουρήσιν τῶν συμφερόντων τοῦ κράτους, ὅπερ αὐτοὶ ἐπλασαν διὰ τῶν αἰμάτων των, καὶ ὅπερ ἐπόνουν ὡς τέκνον των. τοὺς ἐφοβεῖτο, ὡς φοβεῖται ὁ ἔνοχος τὸν δικαστὴν. Τώρα δὲ ὅτε οὗτοι, ὁ εἰς μετὰ τὸν ἄλλον, ἐξέλιπον. ὅτε δὲν μένουν εἰμὴ ὀλίγα λείψανα τούτων, δὲν τοὺς φοβεῖται πλέον ἀλλὰ . . . τοὺς ἀπεχθάνεται. Τὰ αἰσθήματά του δὲ ταῦτα κατώρθωσε νὰ μεταδώσῃ εἰς τοὺς ἐκλιπαροῦντας τὴν εὐνοίαν του πολιτικούς μας.

Ἀλοῖμονον ὅμως εἰς τὰ ἔθνη ἐκεῖνα, ἅτινα ἀμείβουσι, καὶ ὑψώνουσι τοὺς ραδιούργους καὶ κακοήθεις καὶ ἀφίνουσι πεινῶντας καὶ ἐν δυστυχίᾳ τοὺς τιμίους καὶ ἐναρέτους.

Τὰ ἔθνη ἐκεῖνα φέρονται μετ' ἀστραπιαίας ταχύτητος πρὸς τὴν ἄβυσσον.

Τὰ ἔθνη ἐκεῖνα οὐδὲν ἄλλο δύναται νὰ σώσῃ εἰμὴ μία ριζικὴ μεταβολὴ πολιτεύματος, ἐν 89 τῶν Γάλλων.

Λογχίας.

ΑΙ ΑΘΗΝΑΙ ΜΟΝΑΚΟ

*Αἰ βασιλῆς πλάκωσε τὴν τράπουλα κρατῶν
Κι' ἐμπρὸς, φωνάζει, βάλετε, κομμένα εἶναι πάλι
Καὶ τρέγει πᾶσαν του δουλειὰ καθέννας παραιτῶν
Γιὰ νὰ ἰδῇ τὴν τύχη του, τὸν πόντο του νὰ βάλῃ.

Καὶ ὅλοι τρέχουνε ἐκεῖ ποῦ παίζειτ' ἡ Ρολίνα
Καὶ ἡ πασέτα καὶ αὐτὸς ἀκόμ' ὁ Λασκενὲς
Κατήνησε σὰν Μονακὸ καὶ ἡ κλεινὴ Ἀθήνα
Καὶ λέσχη χαρτοπαικτικὴ ὁ κάθε καφενὲς

Καὶ ὅλοι, ὅλοι γάνουνε, κανέννας δὲν κερδίζει,
Ἐκτὸς ὀλίγοι παστρικοί, καὶ τὸ κουτὶ αὐτὸ
Ποῦ πέφτει τὸ βιδάνιο ἀπὸ παρὰ γρομίζει
Οἱ δ' ἄλλοι ὅλοι πάντοτε μένουν χωρὶς λεφτό.

Καὶ χάνει ὁ φτωγὸς ἐκεῖ κάθε οἰκονομία
Ποῦ μάζευε τόσον καιρὸ γιὰ τὴ πρωτοχρονιά
Καὶ πέφτει στὸ ψωμότυρο, γιὰτ' ἡ Ἀστυνομία
Τρώει ἀπ' τὸ κωλόκουρο τῆς κότταις καὶ τ' ἀρνιά

Καὶ βέβαια σὰν Μονακὸ ἡ πόλις μας θὰ γίνη
Ἀφοῦ κι' αὐτὸς ὁ βασιλεὺς, λέν, παίζει νύχτα ἡμέρα
Πικέτο κι' ὅ,τι ἄλλο βρῆ μ' ἐκείνον τὸν Τσακπίνη
Τὸ χιῶτη τὸ μισὲ Τσιγγῆρὸ, κι' ἂν ἦναι ἐδῶ πέρα
Ὁ Κορωνιὸς, τότε-κι' οἱ τρεῖς σοῦ κόβουν μὴ χαρὰ
Ὁλημερῆς κι' ὀλονυχτῆς πασέτα στὰ γερά.

Ἐμπρὸς λοιπὸν ὁ βασιλεὺς σὰν δίνῃ τὸ κακὸ
Παράδειγμα, τὰ ἡμάτια σου κλείσε τ' ἀστυνομία,
Ἄφησε τὴν Ἀθήνα μας νὰ γίνη Μονακὸ
Τὸ μερτικὸ σου τράβασε ἐν πλήρει εὐνομίᾳ
Καὶ μὴ σὲ μέλει, δι' αὐτοὺς ποῦ πέφτουν στὴ χασοῦρα
Ἄν τοὺς προσμένῃ ἔπειτα ἐγκλημα ἢ κουμπούρα.

Λογχίας.

ΑΛΩΣΕΩΣ ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΑ

«**Βίλτατε «Γραμπαγᾶ».**

Καλὰ καὶ ἄγρια ὅσα ἔγραψε περὶ τῆς πολυθρυλήτου Ἀλώσεως τοῦ Καλαποθάκη ὁ συνεργάτης σου Μεφστοφελῆς. Τί τὰ θέλεις ὅμως αὐτὸ τὸ ποιητικὸν ψοφῆμι ἤθελε λεπτομερεστέραν ἀνάλυσιν· ἔπρεπε νὰ βγοῦν στὰ φῶρα ὅλαις ἢ βρώμαϊς καὶ ἢ ἀσχημαῖς ποῦ ἐκρύπτοντο μέσα στὸ βαρύτεμον καὶ πολυτίμον αὐτοῦ τομάρι, τὸ καλούμενον Ἀλωσις Κωνσταντινουπόλεως! Γιὰ τέτοιαν ὅμως χονδρὴν δουλειάν οὔτε ὁ συνεργάτης σου, οὔτε ἐγὼ εἶμαι κατάλληλος. Ἀπαιτοῦνται πνεύμονες γεροὶ καὶ ὁσρησις κατεστραμμένη καὶ—νὰ σοῦ ἴω τὴν ἀλήθειαν—μόνον ὁ γνωστὸς ἐκεῖνος ἀράπης ποῦ γδαίρνει τὰ ψόφια ἄλογα, κ' εἶνε συνειθισμένος ν' ἀνακατόνεται νύχτα ἡμέρα μὲ τὰ ψοφῆμια, ἔμπορῶσε νὰ τὰ καταφέρῃ καλὰ!

Δύο τρεῖς μόνον παρατηρήσεις θὰ προσθέσω κ' ἐγὼ σήμερον καὶ . . . ἄς ὀψῶνται οἱ δραματικοὶ διαγωνισμοὶ ποῦ μᾶς ξεφουρνίζουσι τέτοια τερατογογήματα!

* *

Ὁ ἀτυχὲς Παλαιολόγος! Θὰ τὸ ἐξαντάζετό ποτε ὅτι θὰ εὑρεθῇ ἕνας Καλαποθάκης νὰ ρεζιλευθῇ τόσῳ οἰκτρῶς τὸν μαρτυρικὸν του θάνατον! Θὰ τὸ ἐξαντάζετό ποτε ὅτι θὰ εὑρεθῇ εἰς τυμβωρύχος ν' ἀνορύξῃ τὸν τάφον του, ὃν οἱ αἰῶνες ἐσεβάσθησαν καὶ σύμπας ὁ Ἑλληνισμὸς ἐλάτρευσε, καὶ νὰ ῥίψῃ τὴν ἱεράν του κόριν, ὁ ἀσεβῆς, εἰς ἕνα ἐκ τῶν ἱστορικῶν ἀποπάτων τοῦ δημάρχου μας!

Ἡμεῖς πρὸ τοιαύτης ἱεροσυλίας σιγῶμεν, τοῦτο μόνον σημειοῦντες, ὅτι ἂν ἔζη ὁ μακαρίτης Μπουρδούσης κ' ἔβλεπε τὸν Παλαιολόγον τοῦ Καλαποθάκη ἐπὶ τῆς σκηνῆς, θ' ἀπήτει κι' αὐτὸς δόξας καὶ τιμὰς ἐθνικοῦ μάρτυρος! τόσο τοῦ ἴμοιαζε!

* *

Ἡ «Ἀκρόπολις» ἀνεκάλυψεν ἐν τῇ ἀπεράντῳ αὐτῇ ἐρήμῳ δύο ὁάσεις, τὴν γλῶσσαν καὶ τὸ μέτρον, καὶ ἔσπευσε νὰ ζητήσῃ ἄσυλον εἰς αὐτάς. Ἀλλ' ὁ συντάκτης τῶν θεατρικῶν χρονικῶν φαίνεται ὅτι θὰ γνωρίζῃ μόνον ἀπὸ γλώσσαις . . . βωδιναῖς καὶ ἀπὸ μέτρα . . . ἐμπορικὰ! Ἑλληνικὴν γλῶσσαν καὶ ποιητικὸν μέτρον οὔτε στὸν ὕπνον του θὰ τὰ εἶδε ποτέ!

* *

Τὸ 2 θὰ εἶναι πάντοτε μικρότερον τοῦ 4.

Τὰ πιητὰ μόνον ἐπλάσθησαν νὰ ἦναι εὐτυχῆ! (ὅταν δὲν ὑπάρχουσι κυνηγοὶ! προσθέτει εἰς).

Ἰδοὺ οἱ δύο καὶ μόνον φιλοσοφικοὶ ἀδάμαντες οἵτινες στολίζουσι τὸ Καλαποθάκειον ἀριστούργημα!

Συμβουλευόμεν θερμῶς τὸν κ. Καλαποθάκην νὰ ἐπιδοθῇ εἰς φιλοσοφικὰς μελέτας ὅπου, ὡς ἀπέδειξε, εἶναι προωρισμένος νὰ διαπρέξῃ!

* *

— Ἐγὼ, ἀδελφὲ, μόνον μονοπράκτους κωμωδίας γράφω! λέγει εἰς φιλικὸν ὄμιλον μετὰ τὸ πέρασ τῆς παραστάσεως, γνωστὸς Ρωμηὸς ποιητῆς. Ὁ Καλαποθάκης τὸ παραξήλωσε, ἀδελφέ!-γκοῦς ἐκεῖ νὰ σ' ἀνεβάλῃ τετραπράκτους κωμωδίας καὶ νάχη τὴν ἀπαίτησιν νὰ τὰς ὑπομένωμεν! Αὐτὸ δὲν ὑποφέρεται καὶ πρέπει ἡ κυβέρνησις νὰ λάβῃ τὰς μέτρα τῆς, χάριν τῶν φορολογουμένων πολιτῶν!

* *

Μεταξὺ δύο:

— Τί κακὸ εἶν' αὐτό! ὕστερ' ἀπὸ τόσο ρεζιλιῆκι προσκαλοῦν καὶ τὸν ποιητὴν ἐπὶ τῆς σκηνῆς;

— Μάλιστα! γιὰ νὰ τοῦ φωνάξουν ἅμα θὰ βγῇ:

Ἄπολογήσου!!

* *

Ὁ κ. Καλαποθάκης συναντῶν τὴν ἐπαύριον τῆς παραστάσεως φίλον του τοῦ λέγει :

— Ἦρесе πολὺ τὸ ἔργον μου· ἀφοῦ καὶ ὁ Σουρῆς ἀκόμη ὠμίλησεν εὐφύμῳς περὶ αὐτοῦ!

— **Εὐθύμῳς** ; τὸν ἐρωτᾷ ὁ φίλος του ὅστις δὲν ἤκουσε καλῶς.

* *

Ἡ ἄλωσις τοῦ Καλαποθάκη κατήντησε τὸ ζήτημα τῆς ἡμέρας· ὅλοι περὶ αὐτῆς ὀμιλοῦν καὶ πολὺ θὰ ὠφελεῖτο ὁ θίασος Ταβουλάρη ἂν τὴν ἀνέβαζεν ἀκόμη μίαν φορὰν ἐπὶ τῆς σκηνῆς, διότι πολλοὶ εἶναι οἱ λυπούμενοι διότι δὲν ἠτύχησαν νὰ τὴν ἀπολαύσουν ! Κ' ἐπειδὴ ταῦτοχρόνως σχεδὸν μὲ αὐτὴν ἀνέτειλεν εἰς τὸν Ἀττικὸν ὀρίζοντα καὶ τὸ ἀμίμητον βιβλίον τοῦ νευρολόγου κ. Ἀποστολίδου «αἱ ψυχώσεις», πολλοὶ κατέφυγον εἰς αὐτὰς τὴν ἐπιούσαν τῆς παραστάσεως ὅπως εὕρωσιν εἰς ποίαν ἐξ αὐτῶν ἀνήκει ὁ ποιητῆς τῆς Ἀλώσεως· εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν τελευταίων αὐτῶν ἀνέκομεν καὶ ἡμεῖς οἵτινες, ἂν καὶ κατεφάγομεν τὸ βιβλίον, δὲν κατωρθώσαμεν ν' ἀνακαλύψωμεν τι—ἴσως διότι ἡ ψύχωσις τοῦ κ. Καλαποθάκη δὲν ἐξηρηνήθη ἀκόμη ὑπὸ τῆς ἐπιστήμης, διὰ τὸ μοναδικὸν αὐτῆς!— ἐκτὸς ἐνὸς χαρακτηριστικοῦ ἀνεκδότου ὅπερ παραθέτομεν αὐτολεξεῖ διὰ τὸ παράδοξον αὐτοῦ :

«Ὁ Καλιγούλας ἐν τῷ θεάτρῳ ἡμέραν τινὰ μὴ εὐρῶν σύμφωνον πρὸς τὰς φιλολογικὰς του ὁρέξεις ἔνα στίχον τοῦ συγγραφέως, διέταξεν ἀμέσως νὰ καύσωσιν ἐπὶ τῆς σκηνῆς οὐχὶ τὸ ἔργον, ἀλλ' αὐτὸν τὸν συγγραφέα· Ἡ διαταγὴ ἐξετελέσθη παραγρῆμα ἐπὶ τῆς σκηνῆς τοῦ Θεάτρου!» (Σ. Ἀποστολίδου **Ψυχώσεις**. Τμῆμα Τέταρτον Κεφ. Δεύτερον. Δ'. σελ. 312.)

Ὅπου ἀποδεικνύεται τετραγωνικώτατα πλέον ὅτι μερικαὶς φοραὶς εἶναι χρήσιμα καὶ τὰ τοιαῦτα τέρατα εἰς τὰς κοινωνίας!

* *

Ἡ τελευταία αὐτῆ παρατήρησις μου νομίζω ὅτι ἱκανοποιεῖ πληρέστατα, ἀγαπητὲ Ραμππαγᾶ, καὶ σὲ καὶ τὸν Μεριστοφελῆ σου καὶ τὸν ποιητὴν, καὶ καλὸν εἶναι μ' αὐτὸν νὰ κλείσω τὰς ἐκ τοῦ προχείρου γραφείσας μικρὰς παρατηρήσεις μου, μετχειριζόμενος ὅχι πλέον τὸ Σαιξπήρειον horror!

horror! horror! τοῦ Μεριστοφελῆ σου, ἀλλὰ τὸν σατανικὸν γέλωτά του :

Χά! χά! χά! χά!

Χά! χά! χά! χά!

τὸ μόνον κατάλληλον ἀκομπανιαμέντο τὸ συναρμολοζόμενον ἐπιτυχῶς εἰς τὴν κωμῳδίαν τοῦ κ. Καλαποθάκη!

Σὲ φιλῶ
Παηολόγος.

Εἰς τὴν Καν. ΚΑΛΛΙΟΠΗΝ ΔΑΜΑΛΑ

Ἐπὶ τῇ τύχῃ αὐτῆς διότι ἐκέρδησε τὸν πρῶτον ἀριθμὸν τοῦ λαχείου τῆς Ἑθν. Τραπεζῆς.

Τὴν τύχην τηρε λὲν στραβῆ, στραβῆ δὲν εἶν' ἡ τύχη,
Ἄρ σ' ἄλλον τὰ δῖνε, φτωχὸς δὲ θὰ παῖρε πετᾶρα,
Στραβῆ ἂν ἦται, μπόραγε ποτὲ νὰ ἐπιτύχη,
Ἦσαν ἰσῆρα γιὰ φτωχοὺς μεγάλη ψυχικάρα ;
Ραμππαγᾶς.

ΜΙΑ ΦΩΝΗ ὑΠΕΡ ΕΝΟΣ ΘΥΜΑΤΟΣ

Ὁ Ραμππαγᾶς, ὡς φυλακισμένος, εἶναι εἰς θέσιν νὰ ψυχολογῇ περισσότερον παντὸς ἄλλου καὶ νὰ μελετᾷ τοὺς ὑπὸ κατηγορίαν διατελοῦντας ὑποδίκους. Οὕτω ἔλαβεν ἀφορμὴν νὰ μελετήσῃ ἕνα τῶν εἰς τὴν ὑπόθεσιν τῶν Ἰταλῶν πλαστογράφων καὶ παραχαρακτῶν ἀναμειγμένων Ἰταλῶν. Ὁ κατηγορούμενος οὗτος ὀνόματι Ἀττίλιος Βερναδέσκης συγκατηγορεῖται, μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ του Ἀδόλφου, ἐν τῇ ὑπόθεσιν ταύτῃ. Ἄλλ' ὡς ἐπέισθημεν ἀπέχει παρασάγγας ὅλας τῆς πράξεως δι' ἣν κατηγορεῖται, καθ' ὅσον κατὰ τὴν ἡμέραν καθ' ἣν λέγουν ὅτι παρευρέθη μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ του εἰς τὴν ἐξαργύρωσιν τῶν πλαστῶν χαρτονομισμάτων, οὗτος ἀπὸ πρώτας εἰργάζετο εἰς τὸ πλυντήριον τῶν Μεταλλουργείων Λαυρίου, μετὰ διακοσίων ἐργατῶν οὓς ὄχ ἠδύνατο νὰ κλέσῃ ὡς μάρτυρας, εἰδὲν δὲν ἦτο ξένος καὶ ἄπορος. Ἀλλὰ τοῦτο βεβαίως ἔχει καθήκον νὰ πράξῃ αὐτεπαγγέλτως ἢ δικαιοσύνη. Ὁ δυστυχῆς αὐτὸς νέος κινδυνεύει νὰ γείνη ἀπλούστατα θύμα

(11)

ΕΠΗΦΥΛΛΙΣ

(11)

ΧΑΡΤΟΠΑΙΚΤΙΚΗ

~~~~~

I

Π α έ γ ν ε α ἄ π λ ᾶ.

(συνέχεια).

Καὶ εἰς μὲν τὴν πρώτην περίστασιν αἱ λέξεις πρέπει νὰ ἦναι τῆς κοινῆς ὀμιλουμένης γλώσσης, μὴ συνθηματικαὶ, ἀπαγορευομένης τῆς χρήσεως διαλέκτου μὴ ὑφ' ὧν καταληπτῆς· ἐν δὲ τῇ δευτέρῃ τὰ σημεῖα νὰ γίνωνται ὡς ἐξῆς : Ὅταν ὑπάρχη ὁ ἄσος κλείεται ὁ εἰς τῶν ὀφθαλμῶν ὅταν τὸ τρία, συσπᾶται τὸ ἄκρον τοῦ στόματος πρὸς τὰ πλάγια· ὅταν ἡ ρτάμα ἀναφαίνεται ὀλίγον τὸ ἄκρον τῆς γλώσσης μεταξὺ τῶν χειλέων· ὅταν ὁ ρήγας, διανοίγεται ὀλίγον τὸ στόμα· ὅταν ὁ φάντες, κινεῖται ὁ ἕτερος τῶν ὤμων καὶ ὅταν ἐπτά ἢ ἔξι, προστρέβεται ἐλαφρῶς ὁ δείκτης τῆς χειρὸς μετὰ τοῦ ἀντίχειρος. Ἐν τούτοις δὲν ἀπαγορεύεται νὰ σημειοῖ τις χαρτῖα, τὰ ὁποῖα δὲν ἔχει, πρὸς ἐξαπάτησιν τῶν ἀντιπάλων του, ἂν τὸ ἐπιχείρημα τοῦτο εἶναι ἐν γνώσει τοῦ κομματᾶδору.

Ὁ διευθύνων δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα, διατάξας νὰ ριφθῇ φύλλον τι, νὰ ἄρῃ τὸν λόγον του, ὡς μεταβαλὼν γνώμην. Τότε μόνον δὲν ἀποστερεῖται τοῦ δικαιώματός του ὅταν πρὶν ἢ οὕτω ὀρίσῃ τὸ παικτέον χαρτῖον οὔτε τὸ πρῶτον διαταχθὲν ἐρρίφθῃ ἐπὶ τῆς τραπέζης, οὔτε ὁ διευθύνων τὴν ἄλλην δυνάδα διέταξέ τι ἐπὶ τῇ βάσει τῆς πρώτης του ἀποφάσεως. Ἐξ ἄλλου τῷ εἶναι ἐπιτετραμμένον ἐκ προνομίου νὰ διατάσῃ νὰ ἀναλαμβάνηται τὸ ὑπὸ τοῦ συμπαίκτη του παιχθὲν, ὅταν τοῦτο ρίπτηται ἄνευ τῆς διαταγῆς του; οἷα δῆποτε καὶ ἂν ἐκ τούτου προέκυψαν ἀποτελέσματα.

Ἡ μέτρησις τῶν πόντων γίνεται ὡς ἀνωτέρω ὀρίσθη.

Περιεγράψαμεν τὸν τρόπον καθ' ὃν τὸ σαμπίλι παίζεται ὑπὸ δύο ἢ τεσσάρων ἤδη σημειοῦμεν, προκειμένων τῶν περιπτώσεων καθ' ἃς οἱ παῖκται εἶναι ἕξ ἢ τρεῖς, ὅτε εἰς μὲν τὴν πρώτην διαιροῦνται οὗτοι εἰς δύο ἀντιπάλους τριάδας καὶ τάσσονται κύκλῳ τῆς τραπέζης οὕτως, ὥστε τὰ μεταξὺ τῶν παικτῶν τῆς μιᾶς κενὰ νὰ πληρῶνται ὑπὸ τῶν εἰς τὴν ἑτέραν ἀνηκόντων παικτῶν, εἰς δὲ τὴν δευτέραν ὁ ἀναλαμβάνων κατὰ τὰ λεχθέντα τὸν στραβὸν τὰ φύλλα τοῦ ὑποτιθεμένου συμπαίκτη του ἀποθέτει ἐπὶ τῆς τραπέζης καὶ δύο μὲν ἐξ αὐτῶν κατ' ἀρέσκειαν ἔχει φανερά, ἐν δὲ κεκρυμμένον. Οἱ κανόνες, οἵτινες κατὰ τὴν συννενοσίν ἰσχύουν εἰς τὰς προηγουμένας διαγραφείσας περιστάσεις διατηροῦνται καὶ ἐνταῦθα ἀπαρεγκλίτως.

τῆς πτωχείας του ἀπέναντι τῆς δαφιλείας, τῶν διαφόρων μέσων τῶν μετ' αὐτοῦ συγκαταηγορευμένων καὶ τῆς παντελοῦς ἀγνοίας τῆς γλώσσης. Ἐὰν λυπηθῶμεν πολὺ ἂν τοιαύτη ἀθῶα καὶ ποιητικὴ φύση θυσιασθῆ δι' ἄλλων ἐνοχῆν.

Ἐὰν ἐπανέλθωμεν.

Φ Ι Λ Ο Λ Ο Γ Ι Κ Α Π Α Ρ Ε Ρ Γ Α

Πρότυπον συγχαρητηρίου ἀποσπασθὲν ἐκ τῆς προχρθεσινῆς (« Ἀκροπόλεως »):

« Ὁ ἐκ Καρπεννησίου ἀξιαγάπητος καὶ κοσμοπολιτικώτατος νέος κ. Ζαχαρίας Λέλλος ὑποστάς τὰς ἐξετάσεις του ἐν μέσῳ τοῦ πρωτοφανοῦς σχεδόν πολυπληθοῦς ἀκροατηρίου ὑφ' οὗ περιπεκθῶς περιεπτύχθη ἅμα ὡς ἀνηγγέλθη ἢ ἀπόφασιστῶν σοφῶν καθηγητῶν τῶν ἐκτιμησάντων τοὺς κόπους τούτου καὶ τὸν βαθμὸν (« λίαν καλῶς ») σὺν τοῖς θερμοῖς συγχαρητηρίοις ἀποδοσάντων. Ὁ νεαρὸς Ἀσκληπιάδης ὅστις πολλὰς τρυφῆς ἐλπίδας παρέχει, ἀλλ' ἐλπίδας βεβαίως διὰ τε τὴν θεϊαν τοῦ Ἀσκληπιοῦ τέχνην ἢν τοσοῦτον ἐπιζήλωσ ἠσπάσατο καὶ ὅπως ἀφωσιώθη καὶ διὰ τοὺς παμπληθεῖς φίλους πατριώτας οἵτινες ἀνυπομόνως ἀνέμενον τὸ ἀποτέλεσμα ἵνα ἐκφράσωσιν ὅλας τὰς τρυφεράς τῶν ἐλπίδας διὰ τὸ μέλλον. Καὶ ἰδοὺ ἡ οἰκογένεια τούτου ἢ ἔχουσα χρυσᾶς σελίδας εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς Ἑλλάδος καὶ κατ' ἀρχαιοτέραν ἐποχὴν καὶ κατ' αὐτὰς τὰς τελευταίας συμπλοκάς, σὺν τῇ ἀνδρείᾳ ἀποκτᾷ καὶ τὴν ἐπιστημονικὴν ἱκανότητα. Συγχαίρομεν ἐκ καρδίας τῷ νεαρῷ ἀσκληπιάδῃ, τὴν ἔξοχον αὐτοῦ οἰκογένειαν καὶ. . . . »

Ἐπιτεταίω λεπτομερῆς περιγραφή τοῦ ἀναστήματος, τοῦ χρώματος καὶ τῶν χαρακτηριστικῶν τοῦ νεαροῦ Ἀσκληπιάδου κ. Ζαχαρία Λέλλου!

* *

MAX GHARISSIS

Poete et auteur dramatique

Athènes (Grece).

Τὸ ἀνωτέρω ἐπισκεπτήριον ὅπερ εἶδομεν ἐν τῷ δωματίῳ προσφιλοῦς φίλου τὸ παραθέτομεν μόνον ὅπως δεῖξωμεν ὅτι ἐν τῇ στείρᾳ καὶ πλήρει ἀπογοητεύσεως ἐποχῇ μας, ὑπάρχουν ἄνθρωποι οἵτινες θαρρούντως χωροῦσι πρὸς τὰ πρόσω ἐρειδόμενοι μόνον ἐπὶ τῆς σαθρᾶς βακτριᾶς τῆς ποιήσεως.

* Ὀντως ἀξιεπαινος εἶναι ὁ κ. Max Charissis, ὃν μεγάλως λυπούμεθα μὴ γνωρίζοντες, διότι ἀπορρίψας τοὺς μετρίωφρονας καὶ δειλοὺς τίτλους τοῦ *λογίου γέου* καὶ τοῦ *ἀνθρώπου τῶν γραμμάτων*, τοὺς καθιερωθέντας δυστυχῶς ἐπιστήμως ἐν τῇ συγχρόνῳ φιλολογίᾳ μας, ἐπρόβαλεν αὐτὸς πρῶτος εἰς τὸ μέσον μὲ τὸν ἀληθῆ καὶ ἐκθαμβωτικὸν τίτλον, ὡς *poete et auteur dramatique*!

Αὐτὸ σημαίνει μίαν πρόοδον καὶ δὲν δυνάμεθα ἢ νὰ συγχαρῶμεν θερμῶς διὰ τὸ ὑπεράνθρωπον θάρρος καὶ ὄντως τὴν ἀξιεπαινον πρωτοβουλίαν τὸν, *ἀρέκδοτον* ἴσως δυστυχῶς ἀκόμη, *poete et auteur dramatique* κ. Max Charissis!

* *

Τίτλοι καὶ βεκλάμαις τοῦ *φοβεροῦ* καὶ *τρομεροῦ* ποιητοῦ **II. Θεοδοσίου** τοῦ κλεινοῦ.

I

Τὰ μουτζουρούμ! Τίτλος καλὸς σ' αὐτῇ τῇ νεολαίᾳ!
Ἐλάτε ν' ἀγοράσετε καπνὰ πολὺ ὄραϊα!

II

ὦ! τί καπνὰ ἐξάισια Τουρκίας κί' Ἀγρινίου,
Ἐκάπνισε κ' ἐθαύμασε κί' ὁ Π. ΘΕΟΔΟΣΙΟΥ!

III

Τί λουκουμάδες θαυμαστοί! Φεῦ! τί χαρὰ Κυρίου!
Ἐγεύθη καὶ ἐθαύμασε κί' ὁ Π. ΘΕΟΔΟΣΙΟΥ!

* *

Διεθνῆς σύστασις:

25 ἢ μισθ,
Fino κρασί!

* *

* Ἀκρον ἄωτον δασκαλικῆς σχολαστικότητος.

Τριάντα ἓνα.

Μέθοδοι τοῦ *τριάντα ἓνα* εἶναι πολλαί· ἀλλ' ἐνταῦθα ἂς ἀναφέρωμεν μόνον ἐκείνας, αἵτινες γενικῶς εἶναι παραδεδεγμέναι καὶ ἀπανταχοῦ, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, ἐν χρήσει. Ἐξ ἄλλου τὸ παίγιον τοῦτο εἶναι δύο εἰδῶν, κρυπτὸν καὶ φανερόν. Ἐν πρώτοις θὰ ὀμιλήσωμεν περὶ τοῦ φανεροῦ:

Κύκλῳ τραπέζης κάθηνται οἱ παῖκται καὶ ἀφοῦ διὰ τοῦ *ρήγα* ἢ ἄλλου ὁμοίου τρόπου ἐρίσθῃ τίς νὰ εἶναι πρῶτος *παγκιέρης*, λαμβάνεται καὶ ἀναμιγνύεται μία δέσμη παιγνιοχάρτων, ἧτις ἀκολούθως κόπτεται ὑπὸ τοῦ πρώτου πρὸς δεξιὰ.

Μετὰ ταῦτα ὁ *παγκιέρης*, καταθέτων ὠρισμένον ποσὸν πρὸ αὐτοῦ, διανέμει ἀνά ἐν χαρτίον εἰς ὅλους, ἐξάγων πρῶτον τὸ ἰδικόν του. Τὰ οὕτω ληφθέντα χαρτῖα δὲν παρατηροῦνται ὑπὸ τοῦ κατόχου τῶν. Ἀκολούθως, ἀφοῦ οἱ ἀντίπαλοι τοῦ *πάγκου* ἐρίσωσι ἐπὶ τῶν *πόργων* τῶν ἑκαστος τὴν χρηματικὴν ποσότητα τῆς θελήσεώς του, ὁ *παγκιέρης* σύρει ἐν *καθ'* ἐν ἄλλα παιγνιοχάρτα ἐκ τῶν εἰς χειρᾶς του ὑπολειφθέντων, ἄχρις οὗ ἐπιτύχῃ ἄθροισμα πλησιάζον μὲν τὸν ἀριθμὸν 31, μικρότερον ὅμως τούτου ἂν ὁ ἀριθμὸς οὗτος εἶναι αὐτὸς ὁ 31, κερδίζει ὅλους τοὺς παῖκτας καὶ γίνεται νῆα ἀνάμιξις τῶν χαρτίων πρὸς ἐπανάληψιν τοῦ παιγνιδίου· ἀλλ' ἂν τὸν ὑπερβῇ ὁ *παίκτης*, πληρώνει πάντας καὶ παραχωρεῖ τὰ φύλλα εἰς τὸν ἀμέσως δεξιᾷ ἐπόμενον, τούτου δὲ ἀποσυρομένου εἰς τὸν ἀκό-

λουθον καὶ οὕτω καθεξῆς.—Ἐπειτα ἐπαναλαμβάνει τὸ αὐτὸ κατὰ σειρὰν εἰς ὅλους τοὺς κρατοῦντας *πόργον*, δι' ἕκαστον ἰδίαν, μέχρι τοῦ τελευταίου καὶ κερδίζει μὲν ὅταν τὸ ὑπ' ἐκείνων ἑκάστοτε διὰ τῶν ἐξαγομένων χαρτίων σχηματιζόμενον ἄθροισμα εἶναι ἴσον ἢ μικρότερον τοῦ ἰδικοῦ του, τοῦναντίον δὲ ὅταν μεγαλότερον ἢ ἴσον μὲ τὸν ἀριθμὸν 31. Ἐπὶ πλέον κερδίζει καὶ κατ' ἐκείνων, οἵτινες καίονται ὡς ὑπερβαίνοντες τὸν ἀριθμὸν τούτον.

Ἐν περιπτώσει *καθ'* ἢν ἐπιτύχῃ τις τὸν ἀριθμὸν 14, θεωρεῖται οὗτος ὡς μικρότερος μὲν τοῦ 31, μεγαλότερος δὲ τοῦ 30. Ὅταν δ' ἔχῃσι συγχρόνως αὐτὸν ὁ τε *πάγκος* καὶ εἰς ἡ πλείονες τῶν ἄλλων παικτῶν, πλεονεκτεῖ ἐκείνος· ἐπομένως εἶναι ἠναγκασμένοι οὗτοι νὰ ἐξαγάγωσιν ἄλλα χαρτῖα μὲ τὴν προσδοκίαν κέρδους μόνον διὰ τοῦ 31.

Κατὰ τὴν προσμέτρησιν ἕκαστον τῶν χαρτίων ἔχει τὸν ἀριθμὸν τὸν ὅποιον φέρει, αἱ *φιγούραι* δέκα καὶ ὁ *ἄσος* κατ' ἀρέσκειαν τοῦ κατόχου ἓνα ἢ ἑνδεκα.

Δέκα τέσσαρα, ἀπαρτιζόμενον ἐκ δύο ἄσων καὶ ἐνὸς δύο ὑπερέχει τῶν ἀπλῶν.

Ἄν δὲ παρουσιασθῶσι δύο ὅμοια τοιαῦτα καὶ τὸ ἐν τούτων ἀνήκῃ εἰς τὸν *παγκιέρην*, οὗτος πλεονεκτεῖ.

Τοιοῦτοτρόπως ὁμολῶς καὶ ἄνευ περιπλοκῶν ἐξακολουθοῦσι μέχρις οὗ συμβῇ νὰ *καῖ* ὁ κόπτης, ὅποτε παραδίδει τὰ χαρτῖα εἰς τὸν ἀκόλουθον καὶ οὗτος ὁμοίως εἰς τὸν ἄλλον, ἵνα περιέλθῃσι πάλιν κατὰ τοιαύτην τάξιν εἰς τὸν πρῶτον κτλ. (ἀκολουθεῖ)

Ἐξηγούμεθα.

Ὁ ρηθεις ὑπομοίραρχος τρέφει ἐκατέρωθεν τῶν κροτάφων αὐτοῦ ἐν ζεῦγος παρακροταφίων, ὡς θὰ ἠδυνάμεθα ν' ἀποκαλέσωμεν τὰς κοινῶς λεγομένους κ ο τ ε λ έ τ τ α ς. Εἶναι δὲ κοκκινότριχες καὶ ἡ κοτελέτταις του αὐταῖς φθάνουν μέχρι τοῦ ἄκρου τοῦ μύστακος του, δίδουσαι αὐτῷ μορφήν ἱπποκόμου.

Ἀπορούμεν πῶς ὁ κ. Μαυρομιχάλης ἐπιτρέπη τοιαύτην μίαν παράδασιν, καὶ πῶς ἀκόμη δὲν τοῦ ἔδωκε νὰ ἐννοήσῃ τοῦ ρηθέντος ὑπομοίραρχου ὅτι ἡ κοτελέτταις του δὲν τρώγονται.

Υ. Γ. — Κατὰ τὸ ἀρθρ. 273 τοῦ Κανονισμοῦ τῆς ἐσωτερικῆς υπηρεσίας τοῦ στρατοῦ, αἱ ΠΑΡΑΓΝΑΘΙΔΕΣ ΑΠΑΓΟΡΕΥΟΝΤΑΙ. Παράγναθίδες δὲ καταντῶν διὰ τὸ μῆκος αὐτῶν αἱ ρηθεῖσαι κ ο τ ε λ έ τ τ α ι.

Μεταξὺ δύο Συριανῶν :

— Ξέρεις ὁ Ζερβουδάκης δὲ θὰ τὰ φέρῃ δεξιὰ.

— Μὰ βέβαια, ἀφοῦ ἦναι ΖΕΡΒΟΥ-δάκης . . .

ΔΙΑΨΕΥΣΙΣ. — Εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ διαψεύσωμεν διαρρήδην τὰ ἐν τῇ ΑΚΡΟΠΟΛΕΙ ἀναγραφόμενα ἐκ τῆς δίκης τῶν κ. κ. Δεληκατερίνη καὶ Κορφιάτη.

Κατὰ τὴν ΑΚΡΟΠΟΛΙΝ, ὁ Εἰσαγγελεὺς εἶπε τῷ μάρτυρι Ζαμπλάκῳ :

— "Ἄκουσον τί λέγει μία ἐπιστολή: «Ὁ Δευθέρης (ὁ Κορφιάτης) ἐπολυδάγκανε . . . καὶ τὸν ἀντικατεστήσαμεν εἰς τὸ τελωνεῖον . . .

Ὁ «Ραμπαγᾶς» ἔχων τὴν τιμὴν νὰ ἦναι συμφυλακισμένος μετὰ τοῦ κ. Κορφιάτη διαβεβαίω: ὅτι ποτὲ δὲν ἐδαγκάσθη παρ' αὐτοῦ. Νὰ ἦ ὅρα νὰ προμηθευώμεθα πλέον καὶ λυσσόχορτο ἢ νὰ ζητῶμεν ἄδειαν διὰ ταξίδι: μέχρι τοῦ Παστέρ. Ἡσυχώτερον καὶ πλέον ἀπειραχτον ἀνθρώπων ἀπὸ τὸν Κορφιάτην δὲν εἶδαμεν ἀκόμη. Ὁ ἀνθρώπος δαγκάνει μόνον τὸ μικρὸ ψωμί τῶν φυλακῶν καὶ τίποτε περισσότερον.

Η ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΞΙΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ. — Κατήγησε κωμικὸν τὸ ὄνομά της. Πρέπει νὰ τ' ἀλλάξῃ. Αἱ παννυχίδες δὲν ἀνέχονται πλέον τοιοῦτον σολοικισμὸν. Καὶ προχθὲς δὲν κατῴρθωσε νὰ φανῇ ἀνταξία τοῦ ὀνόματός της. Ἡ ἀντιπολίτευσις τῆς ἐξεγλύστρησεν ἀπὸ τὰ χέρια της τὰ χέλι θυσιθεῖσα εἰς ἐν ζήτημα τῆς Κωπαίδος.

Ἡ «Ἐφημερίς» ἀγανακτοῦσα συμβουλεύει διάλυσιν, δι' ἄρθρου τόσον σοφιστικοῦ, ὥστε θὰ τὸ ἐξήλεσε καὶ ὁ Γοργίας. Εἶναι ἐν ἤξει ἀφῆξει λαθυρινῶδες. Ἡ «Ἀκρόπολις» μαίνεται. Τὴν συνιστῶμεν εἰς τὰς φροντίδας τοῦ φίλου συγγραφέως τῶν ΨΥΧΩΣΕΩΝ.

Ἡ «Ἐφημερίς» κατατᾶ πλέον νὰ συμβουλεύῃ τὴν ὑποχώρησιν, τὴν συνδιαλλαγὴν, τὴν συνθηκολόγησιν εἰς τὸν Τρικούπην. Ἄλλὰ βρῆκε καὶ ἀνθρώπον νὰ ὑποχωρήσῃ! Ὁ Τρικούπης μοιάζει σήμερον μετὰ ταῦρον τραυματίαν, ἐξηρηθεμένον, λυσσαλέον, διατηροῦντα ὅλας αὐτοῦ τὰς δυνάμεις μεθ' ὅλα τὰ τραυμάτά του, καὶ μυκώμενον, «οὐαὶ ὀμῖν τοῖς ταυρομέχοις!»

Οἱ φυλακισμένοι τῶν πολιτικῶν φυλακῶν. — Τὰ βάσανά των εἶναι ἀπερίγραπτα. Τοὺς ἔχουν πετάξει ἐκεῖ ὅσων σκουπίδια εἰς τὴν φυλακὴν των ἀνακατωμένους ὑγιεῖς μετ' ἀσθενεῖς. Ἐπικρατοῦσα δὲ νόσος ἐκεῖ εἶναι ἡ εθίσις. Φθίσις τοῦ βλαντιίου καὶ εθίσις τοῦ σώματος. Δι' ὀλίγας ψωροδραχμὰς τὸ δημόσιον τοὺς πεθαίνει, χωρὶς ἐλπίδα κἄν ὅτι θὰ τὰς λάβῃ ποτὲ, διότι οἱ περισσότεροι μετὰ πολυχρόνιον φυλάκισιν δὲν ἔχουν πλέον ὄχι λεπτὰ, ἀλλ' ὅτε ἓνα φίλον, ἓνα συγγενῆ, ἓνα χριστιανὸν, νὰ τοὺς δώσῃ ἓνα ποτήρι νερό.

Καὶ ἐν τούτοις τὸ βλακῶδες αὐτὸ δημόσιον ἐξοδεύει διὰ νὰ τοὺς ἔχῃ ἐκεῖ βασανιζομένους, ὁ δὲ κ. Τρικούπης περιμένει καὶ ἀπὸ τοὺς Παρίας αὐτοὺς κἄτι τι διὰ τὸ ἰσοζύγιον.

*Ἄν ἦτο δυνατόν ὅμως νὰ ἴδῃ ὁ ἴδιος τί ὑποφέρουν αὐτὰ τὰ θύματα τῆς ἀναπαραδιάς των, θὰ συνεκινεῖτο ἴσως.

Ἴσως! . . .

Ἐπεισόδιον εἰς τὸν Βασιλέα. Τὸ διηγείται ἡ Ἐφημερίς.

Καὶ ὅταν ἡ Ἐφημερίς λέγῃ τι περὶ τοῦ βασιλέως εἶναι πιστευτὴ ὑπὲρ πάσαν ἄλλην, ἐξαιρουμένης τῆς Ἀκροπόλεως.

Ἴδου αὐτό :

Μετὰ μεσημβρίαν τῆς χθὲς ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς φέρων συνήθη πολιτικὴν ἐνδυμασίαν καὶ συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ ὑπασπιστοῦ κ. Παπαδιαμαντοπούλου περιῆλθε πεζῇ διάφορα μέρη τῆς πόλεως, μετὰ πολλῆς προσοχῆς ἐξετάζων τὴν κατάστασιν τῶν ὁδῶν καὶ ἀπαρατήρητος διασχίζων τὸ πλῆθος. Διερχόμενος ὅμως ἐν τῇ παλαιᾷ Ἀγορᾷ τὸν στενὸν δρομίσκιον, ὅπου κεῖνται τὰ ἀμπατζήδικα, ἐγνώσθη ὑπὸ τοῦ πλῆθους καὶ πολλοὶ ἤρξαντο νὰ παρακολουθῶσιν αὐτὸν, μέχρις οὗ στενοχωρηθεὶς διέταξε τὸν ὑπασπιστὴν νὰ τοὺς ἀπομακρύνῃ, οὐπὲρ γενομένου, ἀνῆρχετο τὴν πρὸς τὰ ἀνάκτορα, ἀκαλουθούμενος ἐξ ἀρκετῆς ἀποστάσεως ὑπὸ τινος μόνον ἀνθρώπου μέσης ἡλικίας, εὐσώμου καὶ πενήχρως ἐνδεδυμένου, ὃν ἐννοήσας ἡ Α. Μ. ἠρώτησε διὰ τοῦ ὑπασπιστοῦ τί θέλει. Οὗτος ἀπήντησεν ὅτι ἀπλῶς ἀπομακρύνει τοὺς πολίτας ἵνα μὴ στενοχωρῶσιν τὸν Βασιλέα, ὅτι ἐπὶ δεκαετίαν ὑπηρετήσας ὡς κλητὴρ ἐπαύθη πρὸ πολλοῦ καὶ ἤδη διατελεῖ εἰς στενόχωρον θέσιν. Συγκινηθεὶς ὁ Βασιλεὺς παρήγγειλεν εἰς αὐτὸν νὰ μεταβῇ σήμερον εἰς τὰ ἀνάκτορα καὶ λάβῃ βοήθημά τι.

Ἀφίνομεν τώρα πόσον καταβιάζει ἡ βασιλικωτέρα τῶν ἐφημερίδων μας τὸν Βασιλέα γράφουσα ὅτι ἐξῆλθεν εἰς περίπατον, διὰ νὰ ἐξετάσῃ τὴν κατάστασιν τῶν ὁδῶν, ὡς ἂν ἦτο Φιλμωναῖς τι ἢ ὁδοκαθαριστής, καὶ ἐργόμεθα εἰς τὴν οὐσίαν τοῦ ζητήματος, παρατηροῦντες ὅτι δὲν εἶναι κατάστασις αὐτῆ, κύριε Στάϊκε, νὰ ἐνοχλοῦν ὡς καὶ οἱ πρόφην κλητῆρες τὸν βασιλέα.

Θὰ καταντήσῃ πλέον νὰ κόψῃ τὸν περίπατόν του ὁ ἀνθρώπος! . . .

Εἰς λοχαγός. — Πολλὰ καὶ καλὰ ἀκούει ὁ φυλακισμένος Ραμπαγᾶς περὶ τοῦ διαδόχου, ὡς λοχαγοῦ εἰς τὸ πρῶτον σύνταγμα.

Μᾶς λέγουν ὅτι πρῶτος ἐμφανίζεται ἐκεῖ κατὰ τὴν ὥραν τῶν γυμνασίων, ἔτοιμος νὰ ἐκτελέσῃ, ὡς ἀπλοῦς ἀκόμη λοχαγός, τὸ καθῆκόν του.

Ὁ Ραμπαγᾶς χαίρει διὰ τοῦτο, αἴσια προοιωνιζόμενος περὶ τοῦ μέλλοντος τοιοῦτου λοχαγοῦ, ἂν καὶ γιὰ τὸ χατήρι του, ἐν μέρει, τὸν σαπίζουσι οἱ εἰσαγγελεῖς τοῦ μπαμπᾶ εἰς τὰς φυλακάς.

Εἶθε ὁ διάδοχος ν' ἀρχίσῃ ἀπὸ 'κεῖ ποῦ δὲν ἄρχισε ποτὲ ὁ πατέρας του καὶ πρὸ ἐνός Βίκτωρος Ἐμμανουὴλ ἡμῶν, θ' ἀποφασίσῃ νὰ κάμῃ ἀνακωχὴν ὁ δημοκρατικὸς «Ραμπαγᾶς».

Τί λές καὶ σὺ, ἀδελφὲ Ρόκκο;

ΟΙ ΕΝΩΜΟΤΑΡΧΑΙ

ΕΙΣ ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ ΣΥΝΤΑΓΜΑ

Ἀπὸ τινος μεγάλη ἀδικία διαπράττεται κατὰ τῶν ἐκ διαφόρων Μοιραρχιῶν προσκολληθέντων εἰς τὸ πρῶτον σύνταγμα ἐνωμοταρχῶν. Καὶ περὶ ταύτης ὁ Ραμπαγᾶς ὑφώνει τὴν φωνὴν του ἐξ ἰδίων του, ἀντιληφθεὶς, ὡς φυλακισμένος, τί τραβοῦν οἱ ἄνδρες αὐτοὶ, τοὺς ὁποίους τυραννεῖ φοβερὰ ἀνεξήγητος ἰδιοτροπία ἢ παρανόησις τοῦ προορισμοῦ των παρ' ἀνωτέρων ἢ παρ' ἀνωτέρου.

Οἱ ἐνωμοτάρχαι οὗτοι προσεκολλήθησαν εἰς τὸ πρῶτον ἢ καὶ εἰς ἄλλα Σύντάγματα, ἀποσπασθέντες ἐκ τῶν μοιραρχιῶν αὐτῶν, ὅπως χρησιμεύσωσιν ἀπλοῦστα ὡς διδάσκαλοι τῶν στρατιωτῶν, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν θεωρίαν τῶν καθηκόντων τοῦ χωροφύλακος.

Δὲν θὰ ὑπώπτευσον βεβαίως ὅτι θὰ τοὺς ἠνάγκαζον οἱ σω-

ματάρχαι να ἐκτελῶσι καθήκοντα λογίου, θά τοὺς ἔσπαναν εἰς τὰς ἀσκήσεις τοῦ πεζικοῦ καὶ θά τοὺς ἐμπαγλάρωναν εἰς πᾶσαν ὑπηρεσίαν τῶν λόγων. Ἀρίνομεν ὅτι καὶ αὐτοὶ καὶ οἱ ἄνδρες οὓς ἀνέλαβον νὰ διδάξωσιν ἐξέρχονται τοῦ στρατιωτικοῦ προορισμοῦ των κατὰδικάζονται νὰ ἐξημερώνονται εἰς τὴν φρουρῆσιν φυλακῶν, μὲ τὴν ὑπογρέωσιν νὰ μετέχωσιν αὔπνοι καὶ ἐξηντηγμένοι καὶ ἀπογοητευμένοι τῶν στρατιωτικῶν ἀσκήσεων συντάγματος διοικουμένου ὑπὸ τοῦ πλέον ἀκουράστου τῶν συνταγματάρχων.

Κατόπιν τῶν ὅσων ὑποφέρουν οἱ ἐνωμοτάρχαι οὗτοι, δὲν ἀρμόζει πλέον νὰ τοὺς ἀποκαλῆ τις **σταυρωτῆδες** ἀλλὰ **σταυρωμένους**.

Πιστεύομεν ὅτι δὲν θὰ λάθωμεν ἀπορρομὴν νὰ ἐπανέλθωμεν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου, διότι ἡ λογικὴ θὰ κατισχύσῃ τῆς ἰδιοτροπίας.

Ραμπαγᾶς.

ΡΟΥΜΒΟΛΤ καὶ ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ

Ἡ ΣΠΑΡΤΑΛΗΣ καὶ ΣΤΗΛΜΑΝ
Ἱδιαίτερα ἐπιστολὴ τοῦ κ. Rumbold
πρὸς τὸν κ. Τρικούπη

Ἀθῆναι 20 Μαρτίου 1888

Ἡμέπω ὑμῖν ἐσώκλειστον ἀντίγραφον ἀνακοινώσεως, ἣν ἐπεμψα σήμερον εἰς τὸν κ. Δραγούμην διὰ τὴν ὑπόθεσιν Σπάρταλη.

Ἐλπίζω ὅτι θέλετε τακτοποιῆσαι τὴν ὑπόθεσιν καθ' ὃν τρόπον ὑποδεικνύω, ἢ δι' ἄλλου δυναμένου νὰ λήξῃ εἰς τὸ αὐτὸ ἀποτελεσμα, ἀρκεῖ νὰ μὴ ἐπέλθῃ ἕτερα παράτασις.

Τὸ βέβαιον εἶναι ὅτι οἱ δανεισταὶ τοῦ κ. Σπάρταλη, ὡς καὶ ἰσχυροὶ τινες φίλοι του ἤρρισαν ν' ἀπελπίζωνται ὅτι ἡ ὑπόθεσις δύναται νὰ περαιοθῇ διὰ τῆς προσβείας, καὶ ὁμιλοῦσι νὰ φέρωσιν αὐτὴν ἐνώπιον τῆς Βουλῆς. Ἐὰν πράξωσι τοῦτο καὶ ζητήσωσι τὰ σχετικὰ ἐγγραφα, τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐξωτερικῶν φοβεῖται ὅτι δὲν θὰ δυναθῇ νὰ ἀρνηθῇ τὴν κατάθεσιν τῆς ἀνταλλαγείσης ἀλληλογραφίας. Ἐὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐξωτερικῶν ἐπιθυμεῖ ν' ἀποφύγῃ τοῦτο, καὶ νομίζω ὅτι θέλει νὰ ἔλθωσιν εἰς γνῶσιν ὑμῶν οἱ φόβοι του οὔτοι.

Ὡς εἰλικρινῆς φίλος λαμβάνω τὸ θάρρος νὰ σᾶς ὑποδείξω ὅτι ἡ περαιτέρω παράτασις τῆς πληρωμῆς μιᾶς ἀπαιτήσεως, περὶ τοῦ δικαίου τῆς ὁποίας πρὸ ἐτῶν ἐξεφράσθητε καθαρῶς, θέλει φέρει δυσμενὲς ἀποτέλεσμα ἐν Ἀγγλίᾳ.

Πιστεύσατέ με εἰλικρινῶς ὑμέτερον
Hog. Rumbold.

— Bis! ΠΙΦ! ΠΑΦ! Bis! —

ΚΙ' ΕΝΑΣ ΔΙΑΚΟΣ.— Ἐντύπωσιν κάμνει εἰς τοὺς φυλακισμένους ὄλους ἡ ἀπὸ τῆς χθὲς ἐμφάνισις ἐνὸς διακοῦ, προφυλακισθέντος διότι κατηγορεῖται καὶ αὐτὸς ὡς δράστης τῆς κλοπῆς ἐπὶ τῆς περιουσίας τοῦ ἐνταῦθα πρὸ τινος ἀποθιώσαντος ἐπισκόπου Οὐθόλου Προκοπίου Βελισσαροπούλου. Ὁ διάκος αὐτὸς λέγεται Χριστόφορος Παρβένιος καὶ μᾶς ἠγάγησε νὰ καταφύγωμεν εἰς πρόχειρὸν τινα καθιερωμένον ἐξορισμὸν διότι μᾶς τὸν ἐκουσάθησαν τὴν πρώτην βραδυὰ εἰς τὸ δωμάτιόν μας, ὅπου πολλὰ διηγείτο καὶ μεταξύ ἄλλων ἀνεφώνει μετὰ πόνου: «Ἀχ! ἐκεῖνο τὸ κρασί τοῦ μακαρίτη! Εἶχε ὡς πέντε χρονῶ κρασί.» Ἐξ οὗ συμπεραίνομεν ὅτι θὰ τὸ τσοῦζῃ, ὃ ἐρίφης.

Εἶναι ὁμως κατάστασις αὐτῆ, νὰ ἐξευτελιζῆται τόσον πρὸ τῶν ὁμμάτων τοῦ λαοῦ τὸ σχῆμα ὅπερ οὗτος συνήθισε νὰ εἰσθῆται διὰ τῆς

φυλακίσεως καὶ τῶν ἱερῶν μετὰ τῶν κοσμικῶν; Ναί μὲν εἶναι ἀληθὲς ὅτι ὁ λαὸς γνωρίζει τί αἴσχη κρύπτονται καὶ ὑπὸ τὸ βάσον, ἀλλ' ἡ Ἱερά Σύνοδος ὀφείλει νὰ σώζῃ τοῦλάχιστον τὴν ἐπιφάνειαν.

Ἄμα μᾶς τὸν ἔφεραν τὸν βασυφόρον αὐτὸν εὐθὺς εἴπομεν ὅτι κατὶ κακὸν θὰ μᾶς συμβῇ, καὶ πράγματι τὸ πρωτὶ κατὰ τὰς 7 καὶ 10, ὃ σκοπὸς τοῦ προαυλοῦ μᾶς ἐμπόδισε τὸ νίψομεν.

Ὁ διάκος αὐτὸς ὀδηγούμενος εἰς τὴν ἀνάκρισιν παρὰ τοῦ ἀστυνομικοῦ κλητῆρος Κωνσταντίνου Νάνου τοῦ εἶπε δίδων εἰς αὐτὸν ἓνα χρυσοῦ βλωλόγι.

— Νὰ πάρ' το κρῦψέ το κ' ὕστερα μοῦ τὸ δίεις. Ἄλλ' ὁ εὐφυὴς καὶ τίμιος κλητῆρ παρέδωκε τὸ λάφυρον αὐτὸ εἰς τὴν ἀλώπεκα ἐκείνην τῆς ἀστυνομίας, τὸν πολὺν Ζῶην, καὶ βεβαίως θὰ χρησιμεύσῃ τοῦτο ὡς πειστήριον εἰς τὴν ἀνάκρισιν.

Εἶναι δεσποτικὸ βλωλόγι, τὸ ὁποῖον διάκος δὲν μπορούσε ν' ἀχῇ. Ἐκ τούτου φαίνεται ὅτι ξίρει νὰ κλέψῃ ἀλλ' ὄχι καὶ νὰ κρῦψῃ.

Ἐν τέλει παρακαλοῦμεν νὰ μὴ μᾶς κουβαλήσουσιν ποτὲ παπᾶ εἰς τὸ δωμάτιόν μας. Ἄς λείπῃ τέτοια γρουσουζιά.

Αὐτὰ καὶ θὰ ἐπανέλθωμεν.

Χαίρομεν ἀναγράοντες καὶ ἐν τῷ «Ραμπαγᾶ» τὴν πανηγυρικὴν ἀθώωσιν, ἣς μετὰ Ὀδύσειαν δεινοπαθημάτων ἀνὰ τὰ πελάγη τῆς δικαιοσύνης (!), ἔτυχεν ὁ κάλλιστος νέος καὶ φίλτατος τῷ «Ραμπαγᾶ» κ. Ἀλέξ. Παλαιόπουλος, κατηγορηθεὶς ἐπὶ θραυστάτῳ ἐγκλήματι τῷ λαβόντι χώραν πρὸ διέτας σχεδὸν ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ ἐν Πειραιεὶ ἀξιοτίμου καὶ διακεκριμένου δικηγόρου κ. Ἀνδρ. Γ. Ἀντωνιάδου, παρ' ᾧ διετέλει γραμματεὺς ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν. Κατὰ τὴν εἰρη, διεξαχθεῖσαν κατὰ τὸ παρελθὸν Σάββατον, αὐτὸς ὁ κ. Ἀντωνιάδης ἀνωμολόγησε μετὰ συγκινήσεως τὴν τιμιότητα καὶ χρηστότητα τοῦ ἀφοσιωμένου αὐτῷ γραμματεῖος του καὶ συνηγόρησεν ἐκθύμως ὑπὲρ τῆς ἀθωότητός του. Ὁ δὲ ἀντεισαγγελεὺς κ. Δεδουβῆς, αὐτὸς ἐκεῖνος ὅστις ὑπέβαλε κατὰ τὸ στάδιον τῶν ἀνακρίσεων εἰς μυρίας ἡθικὰς βασάνους τὸ ἀτυχεῖ ὄμμα, ἐν μετανοῇ ᾗδῃ καὶ πεποιθήσει ἀκλονήτῳ ἤτήσατο τὴν ἀθώωσίν του. Μεθ' ὃ οἱ κ. κ. ἔνορκοι παμψηφεί ἠθώωσαν τὸν δῶσοιρον φίλον ἀποδόντες αὐτὸν εἰς τοὺς κόλπους τῆς ἀγαπῶσης καὶ ἐκτιμώσης αὐτὸν κοινωνίας.

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ
ΑΙ ΨΥΧΩΣΕΙΣ
Υ Π Ο
ΣΙΜΩΝΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΟΥ

Πωλεῖται ἐν τῷ Βιβλιοπωλεῖῳ τῆς Ἑστίας, ὁδὸς Σταδίου.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Τὸ γνωστὸν Σιμητοποιεῖον ἢ «Κωνσταντινούπολις» κείμενον ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σοφοκλέους καὶ παραπλευρῶς τοῦ πρῶην Ἀρείου Πάγου φημιζόμενον ἐπὶ Ἀσιατικῇ τέχνῃ εἰδοποιεῖ τοὺς ἀξιοτίμους πελάτας του ὅτι, ἐπὶ ταῖς προσεγγιζούσαις ἑορταῖς, θέλει κατασκευάσει διάφορα τσουρέκια, παξιμαθᾶκια τείου καὶ καφέ, πρὸς δὲ ὅτι ψήνει γάλους καὶ διάφορα τζουβέκια μὲ ἕκτακτον εὐωδία, ἐπομένως παρακαλεῖ αὐτοὺς, ὅπως τιμῆσωσιν αὐτὸ, ὅπως καὶ πάντοτε.

Ὁ εἰδοποιῶν

Παντελῆς Δ. Στουπάκης.

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
Π. Μ. ΑΝΑΣΤΑΣΟΠΟΥΛΟΥ

30 — Ὀδὸς Ἑρμοῦ — 30

(Ἀπέναντι τοῦ Γαλλικοῦ Καταστήματος καὶ κάτωθεν τοῦ Ξενοδοχείου ἢ «Ἰππτανήσος»).

Ἐκομισθησαν ἐσχάτως ἐκ τῶν καλλιτέρων ἐργοστασίων Ἀγγλίας, Γαλλίας καὶ Γερμανίας, μεγάλη καὶ πλουσία συλλογὴ ὑφασμάτων μαλίνων καὶ μαλλοβαμβάκων, Ἀστραχάδες μπουαζὰ καὶ σπουροειδεῖς, Κασμίρια σιιδίτ, ἡμιβέλουδα νεώτατα διὰ γαρνιτούρας καὶ διὰ φορέματα, Ἀτλάζια. Μερινὰ μάλλινα καὶ μαλλοβάμβακα, Τιμπέτ, Τούλια κουρτινῶν, Μανδαπολάμ, ἀπὸ 18 δρ. — 65 ἕκαστον κομμάτι, Πανία δίμητα λευκὰ καὶ ἄλεια. Φλανέλλιας ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν ἑτοιμαὶ καὶ μὲ τὸν πῆχυν, Κουβέρταις μάλλιναίς, Πετσέταις, Μποζάδαίς, Κλάδαίς, Κρετὸν (double face) Σερβίτζια λινᾶ, Τραπεζομάνδηλλα (velouté) Στρωματοσόπανα λινᾶ, Φέλπαι διάφορων χρωμάτων κλπ. κλπ.

Ἄπαντα τ' ἀνωτέρω εἶδη πωλοῦνται εἰς τιμὰς ἀνεπιδέκτους συναγωνισμοῦ.— Πώλησις ὀλικῶς καὶ τμηματικῶς.